KARA AYNADAN HAKİKATE:
DİKKAT HAZİNESİ
Hayal Pazarının Görünmez Hırsızı
Şehrin gürültüsüne aldırmadan fısıldadı Pîr:
"Dinle!" Sana görünmeyen bir pazarı anlatacak.
NotebookLM

İNSANLAR ELLERİNDE “KARA AYNALAR” TAŞIYORLARDI.

Lakin bu aynalar sureti göstermiyor, bilakis yutuyordu.

NotebookLM

İNSANLAR, METRO DENEN O YERALTI EJDERHASININ KARNINA DOLUŞMUŞLARDI. BAŞLARI ÖNE EĞİK, BÜKÜKTÜ. TOPLU BİR UYKUNUN İÇİNDEYDİLER.

NotebookLM

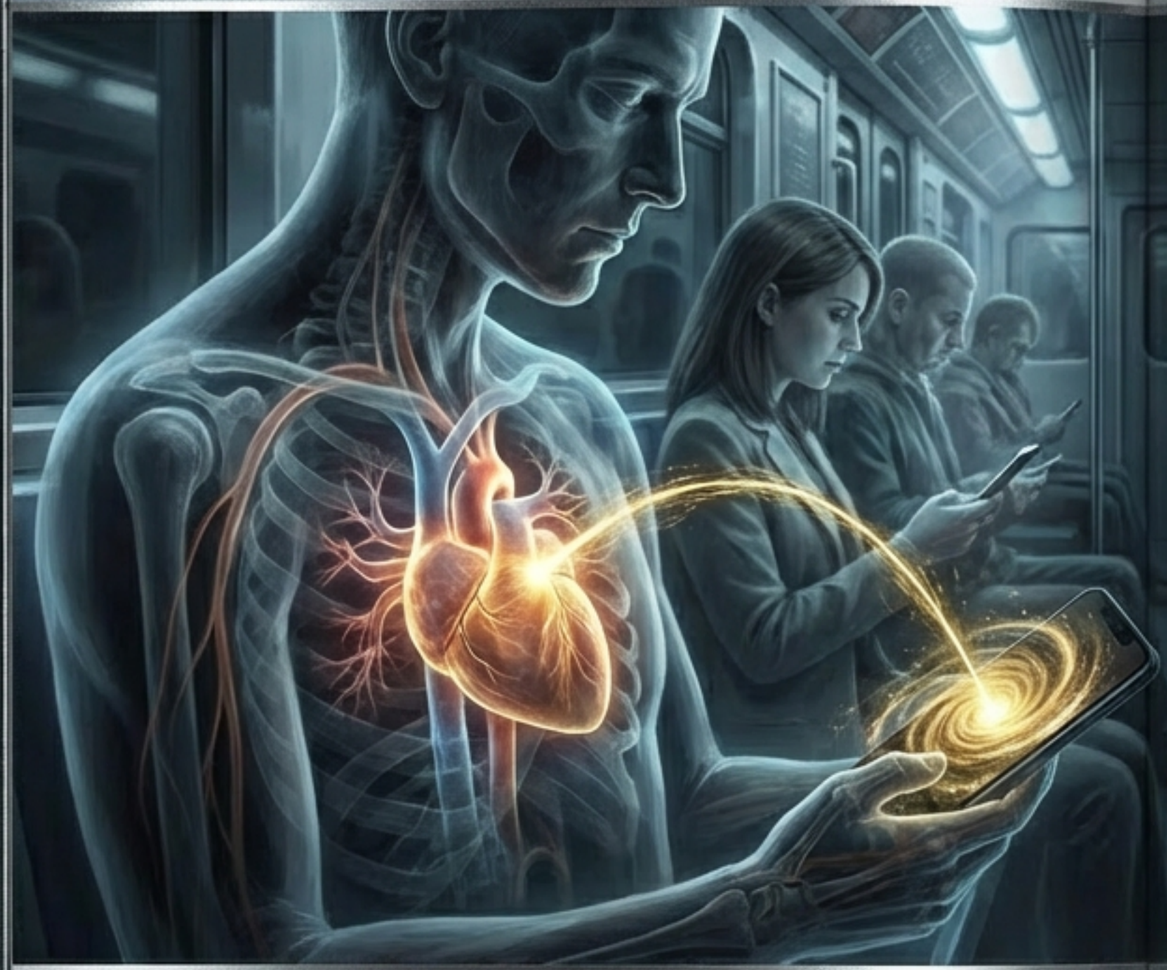

Ve dehşet verici bir gerçek göründü:
Her birinin kalbinden incecik bir iplik çıkıyordu.
Bu altın iplik; insanın can suyu, ömür sermayesiydi: DİKKAT.

NotebookLM

Parmaklarını o camın üzerinde her kaydırdıklarında, **‘Sonsuz Kaydırma’** denen dipsiz bir kuyu açılıyordu. Kuyudan bir kova daha **‘hiçlik’** çekerken, ömür sermayelerini oraya akıtıyorlardı.

NotebookLM

Aynanın içinde, ‘Algoritma’ denen bin gözlü bir dev oturmuştu.
İnsanlar ona en değerli hazinelerini, altınlarını sunuyorlardı.

NotebookLM

Dev ise karşılığında renkli tozlar, uçucu dumanlar ve sahte inciler üflüyordu.

BANA BAK! KENDİNE BAKMA, YOLA BAKMA... SADECE BANA BAK!

NotebookLM

Bir genç vardı; adı Adem'di. Aynasındaki renkli ışıklara o kadar dalmıştı ki, yanındaki koltukta oturan Hızır'ı fark etmedi.

Adem, Hızır'ı duymadı. Ruhu o sırada çok uzaklardaydı.

NotebookLM

Ruhu, 'Malayanl' çölünde, faydasız bir tartışmanın tozunu yutmakla meşguldü. 'Çoklu Görev' yaptığını sanıyordu. Oysa aslında ruhunu parça parça edip rüzgara savurmuştu.

RUHUNU PARÇALAYAN ÇOKLU GÖREV.

NotebookLM

"EY CAN! ELİNDEKİ O SİHİRLİ KUTUYU YERE BIRAK! O CAMI KIR Kİ, CANI GÖRESİN!'
Adem irkildi. Telefon yere düştü, ekran çatladı. O an, zaman durdu.

NotebookLM

Altın ipliğin akışı durdu. İplik, aynadan kopup tekrar Adem'in kalbine döndü. Göğsü ısındı.

Gözündeki perde kalktı.

NotebookLM

Vagonun penceresinden sızan hakiki güneşi gördü. Yanındaki yaşlı teyzenin yüzündeki nuru gördü. Sahte ışıklardan, hakiki nura döndü.

NotebookLM

Montserrat Bold, Adem Insight and Merriweather: **“An’a geri döndü.**
Artık geçmişin pişmanlığında veya geleceğin kaygısında değil, ‘şimdi’deydi. İbnü’l-Vakt oldu.”
Diğerleri hâlâ görünmez pazarın tutsaklarıydı, ama Adem artık pazarı tanıyordu.

NotebookLM

Pîr: “Ne gariptir şu insanoğlu... Alemlerin anahtarı olan ‘Dikkat’ hazinesini verir de, karşılığında bir avuç sanal gölge satın alır.”
Narration: “Adem, hazinesinin kıymetini anlamıştı.”
Dikkat
Sanal Gölgeler

NotebookLM

Pîr (Ses): “Sen sen ol, pazarını şaşırma. Altını, sadece kuyumcuya sat.”
Gerçek kuyumcu, Hakk ve Hakikat idi. Ve Adem, dikkatini artık sadece O’na yöneltti.

NotebookLM

Şehir gürültüsüne devam ediyordu ama artık karanlığın içinde, hakikate uzanan altın iplikler de parlıyordu.
Hayal pazarının tezgahları her zaman açık olacak.
Seçim senin: Sermayeni hiçliğe mi akıtacaksın, yoksa Vaktin Oğlu mu olacaksın?

NotebookLM